

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינו'ס משלים

הזילע דמיזנות

אלע חומות זענען נאר א דמיון, זיי קוקן אויס ווי אמת'ע ווענט, צום אמת זענען זיי נאר א פאנטאזיע, מיט דעם שטארקייט איז דער בן-המלקה אריבער אלע חומות.

מיר קענען אליין פארשטיין דער נמשל ווען מיר טרעפן זיך אן מיט אלע סארטן מניעות און איינגעדענישן און קאפריין וואס שטייען איבער אונזער אוצר פון יראת שמים, די דמיונות קריכן אריין אין אונזער מח ווי חומות, אבער צום אמת זענען זיי נישט מער ווי הזילע לופט.

דער עיקר איז מען זאל האבן א שטארקע און דרייסטע הארץ, דאן האט מען מער נישט קיין שום מניעה, ספעציעל די מניעות בגשמיות, ווי געלט אדער ווען חברים אדער שכנים לאכן אפ און שטערן פון טון גוטע זאכן א.ד.ג. אלעס ווערט בטל ומבטל פאר דעם וואס זיין הארץ איז שטארק און פעסט צום באשעפער.

אזא איינער קען מיט זיין שטארקייט פון הארץ אריינלויפן מיט זיכערקייט אין מלחמה קראפט אן פחד, ווי עס ווערט ענליך געברענגט אין ספרים הקדושים.

(ע"פ לקוטי מוהר"ן ח"ב מ"ו)

מען דערציילט נאך א משל אין נאמען פונעם הייליגן בעל שם טוב זכר צדיק לברכה.

א קעניג האט אמאל געלייגט א ריזן אוצר אויף אן ארט, איבער דעם אוצר האט ער ארומגערינגלט מיט מערערע חומות, די חומות זענען למעשה געווען נאר אן אויגן-פאבלענדעניש.

מענטשן זענען געקומען נעבן די חומות - צו קענען הנאה האבן פון די אוצרות, דערגרייכנדיג די הויכע חומות האט זיך זיי געדאכט אז דאס זענען אמת'ע ווענט וואס איז גאר שווער צו צעברעכן. עטליכע מענטשן האבן זיך זאפארט אויסגעדרייט אויף צוריק, א טייל האבן צעבראכן איין חומה אבער דעם צווייטן האבן זיי נישט באוויזן צו צעווארפן.

געווען אזעלכע וואס האבן יא מצליח געווען צו אומווארפן עטליכע חומות אבער פארט זענען געבליבן שטיין עטליכע חומות אומגעשעדיגט. ביז דער בן-המלקה איז געקומען צו גיין און זיך אנגערופן: "איך ווייס אז די

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מִשְׁנֵיֹם קְדָמוֹנִיֹת

מַעֲשֵׂה י"א - מִבֵּן מֶלֶךְ וּבֵן שִׁפְחָה שֶׁנִּתְחַלְפוּ (6)

הָאֵט עָר אִים אַוּעַק גִּיגִיבֵן דִּי כָּלִי. און עָר (דְּהֵינּוּ דְּעָר מַעֲנֵשׁ מִן דַּעַם פֶּעֶרד) אִיז גִּיגִיאַנְגֶּען און הָאֵט אִים אִוִּים גִּילְעָרִינְט עָר זָאל זײַן אַ מִבֵּין דְּבָר מֵתוּף דְּבָר.

און דְּעָר אַמְתִּיר בֵּן מֶלֶךְ. מִחֲמַת עָר אִיז שׁוֹיִן גִּיוֹאֲרִין אַ מִבֵּין דְּבָר מֵתוּף דְּבָר. אִיז עָר דָּאָרְט אום גִּיגִיאַנְגֶּען בֵּי דַעַם טוֹיעָר פֿון דְּעָר מְדִינָה. און עָר הָאֵט פֿאַרשְׁטאַנְען אַז סַע אִיז יוֹא גִימְאַלְט אַז עָר זָאל זײַךְ דָּאָס אונְטֶער נַעמְען.

אַז עָר זָאל אומְקֶערִין צו דְּעָר מְדִינָה דַעַם עָרשְׁטִין נַאמְען וואָרִין עָר אִיז זײַךְ שׁוֹיִן גִּיוֹאֲרִין אִיין מִבֵּין דְּבָר מֵתוּף דְּבָר. אִיבֶּער דַעַם הָאֵט עָר פֿאַרשְׁטאַנְען אַז סַע אִיז גִימְאַלְט חֲאָטשֶׁע עָר הָאֵט נֶאָךְ נִיט גוואָסְט ווי אַזוֹי. ווִירְמִיר וועט עָר דָּאָס קאַנְען אַז עָר זָאל אומְקֶערִין דַעַם עָרשְׁטִין נַאמְען צו דְּעָר מְדִינָה.

נֶאָר פֿון דַעַסְטִוֶּעגִין פֿאַרְט ווִייל עָר אִיז גִּיוֹאֲרִין אַ מִבֵּין דְּבָר מֵתוּף דְּבָר הָאֵט עָר פֿאַרשְׁטאַנְען אַז סַע אִיז גִימְאַלְט. הָאֵט עָר זײַךְ מִיִּישׁב גִּיוֹעֵן. עָר וועט זײַךְ הֵיסִין אַרִיין לֶאזִין.

און עָר וועט זײַךְ דָּאָס אונְטֶער נַעמְען אַז עָר זָאל אומְקֶערִין צו דְּעָר מְדִינָה דַעַם עָרשְׁטִין נַאמְען. וואָס וועט עָר דָּאָ צו לֵיגִין.

הָאֵט עָר גִּיזאַגְט (צו דִּי מַעֲנֵשׁ וואָס זײַךְ הָאָבִין אִים נִיט גִּיוֹאֲלֵט אַרִיין לֶאזִין) אַז זײַךְ זָאלִין אִים אַרִיין לֶאזִין און עָר וועט זײַךְ אונְטֶער נַעמְען דָּאָס דֶּאזִיגֶע אַז עָר זָאל אום קֶערִין דְּעָר מְדִינָה דַעַם עָרשְׁטִין נַאמְען. הָאֵט מַעַן אִים אַרִיין גִּילְאַזְט.

און מַעַ הָאֵט מוֹדִיעַ גִּיוֹעֵן דִּי שְׁרִים אַז סַע גִּיפִינְט זײַךְ אַזוֹ אִיין מַעֲנֵשׁ. וואָס עָר ווִיל זײַךְ דָּס אונְטֶער נַעמְען עָר זָאל אומְקֶערִין דְּעָר מְדִינָה דַעַם עָרשְׁטִין נַאמְען.

הָאֵט מַעַן אִים גִּיבְרֶאכְט צו דִּי שְׁרִים פֿון דְּעָר מְדִינָה. הָאָבִין אִים דִּי שְׁרִים גִּיזאַגְט. דוֹ זָאלְסְט ווִיסִין. אַז מִיר זַענְען אִוִּיךְ קִיין נַעֲרָנִים נִיט חַס וְשָׁלוֹם. נֶאָר דְּעָר מֶלֶךְ וואָס סַע גִּיוֹעֵן.

דְּעָרוֹוִייל אִיז אַהִין אַנְגִּיקוּמַעַן נֶאָךְ אִיין מַעֲנֵשׁ. וואָס עָר הָאֵט גִּרִיטִין אִוִּיךְ אַ פֶּעֶרד. און עָר הָאֵט גִּיוֹאֲלֵט אַרִיין גִּיין. הָאֵט מַעַן אִים אִוִּיךְ נִיט גִּילְאַזְט אַרִיין מִחֲמַת דַעַם (פֿפ"ב)

דְּעָרוֹוִייל הָאֵט עָר דְּעָרְזֶעֶהן סַע שְׁטִיט דָּאָס פֶּעֶרד פֿון יַענַעם מַעֲנֵשׁן. אִיז עָר גִּיגִיאַנְגֶּען און הָאֵט גִּיוֹמְעַן דִּי כָּלִי. און הָאֵט זײַךְ אַנְדֶּער גִּילְיִיגְט אִוִּיךְ דַעַם פֶּעֶרד. הָאֵט עַס אַנְגִּיהִיבִין צו שְׁפִילִין דַעַם זײַעַר וואָוִילִין נִיגִון (פֿפ"ג)

הָאֵט אִים דְּעָר מַעֲנֵשׁ פֿון דַעַם פֶּעֶרד זײַעַר גִּיבֶּעטִין. אַז עָר זָאל אִים פֿאַרקוֹיפִין. און עָר הָאֵט אִים גִּענְפֶּעֶרְט. וואָס קאַנְסְטוּ מִיר גִּיבִין פֿאַר אַזוֹי אִיין ווִינְדֶּערְלִיכֶע כָּלִי.

הָאֵט דְּעָר מַעֲנֵשׁ פֿון דַעַם פֶּעֶרד צו אִים גִּיזאַגְט. וואָס קאַנְסְטוּ דַעַן טאַן מִיט דְּעָר כָּלִי. נֶאָר דוֹ וועסְט מַאכִין מִיט אִיר אִיין קאַמְעֶדִיאַ און דוֹ וועסְט נַעמְען אַ גִּילְדִין. אִיךְ קאַן אַבֶּער אַ זאַךְ וואָס סַע אִיז בַּעסֶער פֿון דִּיין כָּלִי. אִיךְ ווִיס אַ זאַךְ וואָס אִיךְ הָאָב מְקַבֵּל גִּיוֹעֵן פֿון מִינַע עֶלְטִירִנס עֶלְטֶערִין.

אַז מַעַ זָאל זײַן אִיין מִבֵּין דְּבָר מֵתוּף דְּבָר. דְּהֵינּוּ אִיךְ ווִיס אַזוֹי אַ זאַךְ וואָס אִיךְ הָאָב מְקַבֵּל גִּיוֹעֵן פֿון מִינַע עֶלְטֶערִנס עֶלְטֶערִין. וואָס דוֹרְךְ דְּעָר זאַךְ קאַן מַעַן זײַן אִיין מִבֵּין דְּבָר מֵתוּף דְּבָר. (מַעַ זָאל פֿאַרשְׁטִיין אִיין זאַךְ פֿון דְּעָר אַנְדֶּערֶער זאַךְ) אַז אִינְדֶּער רַעט עֶפֶס אִיין וואָרְט. קאַן מַעַן דוֹרְךְ דַעַם וואָס אִיךְ הָאָב מְקַבֵּל גִּיוֹעֵן.

אַז מַעַ זָאל פֿאַרשְׁטִיין דְּבָר מֵתוּף דְּבָר (דְּהֵינּוּ אִיין זאַךְ פֿון דְּעָר אַנְדֶּערֶער) און אִיךְ הָאָב נֶאָךְ דִּי זאַךְ נִיט אִוִּיסְגִיזאַגְט פֿאַר קִיין שׁוּם מַעֲנֵשׁן אִין דְּעָר וועלְט. בְּכֵן וועל אִיךְ דִּיךְ אִוִּיסְלֶעֶרְנַען דִּי דֶּאזִיגֶע זאַךְ. און דוֹ וועסְט מִיר גַּעבִין דִּי דֶּאזִיגֶע כָּלִי דְּעָרֶפֶּאר.

הָאֵט עָר זײַךְ מִיִּישׁב גִּיוֹעֵן (דְּהֵינּוּ דְּעָר אַמְתִּיר בֵּן מֶלֶךְ וואָס עָר הָאֵט גִּיהַאֵט דִּי כָּלִי) סַע אִיז אִיין אַמְתִּי אִיין גְרוֹיס חִידוּשׁ אַז מַעַ זָאל זײַן אִיין מִבֵּין דְּבָר מֵתוּף דְּבָר.

ער איז גיווען א ווילד גרויסער חכם זייער. וואס אקעגין אים. זענען מיר אלע גיווען נערנים.

איבער דעם פלעגט מען די מדינה צו רופין דאס ניירישע לאנד און דער קלוגער מלכות. דערנאך איז דער מלך גישטארבין. איז גיבליבן דער בן מלך. און דער בן מלך איז אויף א חכם. נאר אקעגין אונז איז ער גאר קיין חכם ניט.

איבער דעם רופט מען היינט די מדינה פארקערט. דאס קלוגע לאנד און דער ניירישער מלכות. האט דער מלך צוואה גלאזט אז סע וועט זיך גיפינען אזוי א חכם וואס ער זאל קענען אומקערין צו דער מדינה דעם ערשטין נאמען. זאל ער זיין מלך. און האט אנגיזאגט דעם זון אז סע וועט זיך גיפינען אזוי א מענטש. זאל ער אים אפטערעטין די מלוכה. דהיינו אז סע וועט זיך גיפינען אזוי א חכם. וואס ער וועט זיין אזוי א ווילד גרויסער חכם. וואס אקעגין אים וועלין זיי אלע זיין נערנים. זאל ער ווערין מלך.

ווארין דער מענטש וועט זיך ווידער אומקערין צו דער מדינה דעם ערשטין נאמען. דאס ניירישע לאנד און דער קלוגער מלכות. ווארין זיי זענען זיך אלע נערנים אקעגין אים. בכך זאלסטו וויסן וואס דו נעמסט דיך דא אונטער (אזוי האבין אלץ די שרים צו אים גיזאגט).

נאך האבין זיי אים גיזאגט די פרוב וועט זיין אויב דו ביסט אזוי א חכם. באשר סע איז דא פארהאנדין א גארטין וואס סע איז איבער גיבליבן פון דעם מלך וואס סע גיווען. וואס ער איז גיווען זייער א גרויסער חכם.

און דער גארטין איז זייער א ווילד חידוש. סע וואקסין אין אים פלי מתכות (דהיינו פלים פון אייזן ווארג) זילבערנע פלים און גילדענע פלים. און ער איז א ווילד חידוש זייער. נאר מע קען ניט אריין גיין אין דעם גארטין. ווארין אז איין מענטש גייט אין אים אריין. אזוי הייבט מען אים אן תיכף צו יאגין. און מע יאגט. און ער שרייט און ער ווייסט גאר ניט און זעהט גאר ניט ווער סע יאגט אים און אזוי יאגט מען אים אלץ ביז מע מאכט אים אנטלויפן פון דעם גארטין. בכך וועלין מיר זעהן אויב דו ביסט איין חכם. אז דו וועסט קענען אריין גיין

אים דעם גארטין. **האט ער גיפרעגט צו מע שלאגט דעם מענשן וואס ער גייט אריין. האבין זיי גיזאגט. דער עיקר איז מע יאגט אים. און ער ווייסט גאר ניט ווער סע יאגט אים. און ער מוז אנטלויפן מיט גרויס בהלה זייער. ווארין אזוי האבין זיי דערציילט מענשן וואס זיי זענען אהין אריין גיגאנגען. (אזוי האבין אלץ גיזאגט די שרים צו דעם אמתיו בן מלך).**

האט ער זיך אויף גיהויבן און איז גיגאנגען צו דעם גארטין. האט ער גיזעהן סע איז פארהאנדין א מויער ארום אים. און דער טויער איז אויפן. און סע קיין שומרים דארט ניט פארהאנדין. ווארין מע באדארף בודאי ניט קיין שומרים צו דעם גארטין (ווארין סע קאן זיך קיינער אין אים ניט אריין גיין פנ"ל) איז ער גיגאנגען ביי דעם גארטין (דהיינו דער אמתיר בן מלך) **האט ער א קוק גיטאן. האט ער דערזעהן אז סע שטייט דארט לעבין דעם גארטין א מענש. דהיינו סע איז דארט גיווען אויס גימאלט א מענש. האט ער ווייטער א קוק גיטאן**

האט ער גיזעהן אז איבער דעם מענשן איז פארהאנדין איין טאבליצע. און דארט שטייט אנגישריבן אז דער מענש. דאס איז גיווען א מלך פאר כמה מאות שנים. (פאר וויפיל הונדערט יאר) און אין די צייטן פון דעם מלך איז גיווען שלום. ווארין ביז דעם מלך איז גיווען מלחמות. און אזוי נאך אים איז גיווען מלחמות און אין די טעג פון דעם מלך איז גיווען שלום.

האט ער פארשטאנען. ווארין ער איז זיך שוין גיווען א מבין דבר מתוך דבר. אז סע איז גאר גיווענט אין דעם מענטשן. אז מע גייט אין דעם גארטין אריין און מע הייבט אן צו יאגין. באדארף מען גאר ניט צו אנטלויפן נאר מע זאל זיך שטעלין לעבין דעם מענטשן דורך דעם וועט מען ניצול ווערין. נאך מער אפילו אז מע זאל נעמען דעם מענשן און מע זאל אים אריין שטעלין אינעווייניק אין דעם גארטין אריין. אזוי וועט קענען איטליכער מענש אריין גיין בשלום אין דעם גארטין אריין.

(אזוי האט אלץ פארשטאנען דער אמתיר בן מלך ווייל ער איז גווען א מבין דבר מתוך דבר)

לאמיר זיין פאר הערן

די עלווטע מעשה - דער בן מלך ובן שפחה שנתחלפו (6)

- פרוכט און גרינציג
- שיינע בלומען
- אייזערנע כלים זילבערנע כלים און גאלדענע כלים
- ו. **וואס האט פאסירט צו ווער ס'האט געוואלט אריין אין גארטן**
 - מ'הייבט אים אהן זייער צו יאגן
 - מ'שלאגט אים
 - מ'לאזט אים אריין גיין רוהיג
- ז. **וואס איז געשטאנען אויף די טאבליצע וואס איז געווען העכער דעם אויסגעמאלענע מענטש?**
 - אז ער איז געווען קעניג פאר אפאר יאר צוריק און אין זיינע צייטן איז געווען שלום
 - אז ער איז געווען קעניג פאר א פאר הונדערט יאר צוריק און אין זיינע צייטן איז געווען מלחמות
 - אז ער איז געווען קעניג פאר אפאר הונדערט יאר צוריק און אין זיינע צייטן איז געווען שלום
- ח. **וואס האט דער בן המלך פארשטאנען ווען ער האט דאס געזעהן?**
 - אז ווער עס גייט אריין אין גארטן און מ'יאגט אים דארף ער זיך שטעלן נעבן דעם מענטש
 - אז אויב מ'וועט נעמען דעם מענטש און מ'וועט עס אריין לייגן אין דעם גארטן וועט יעדער קענען אריין גיין ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ט. **האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?**
 - יא
 - נ"ן
 - א חלק

- א. **וואס האט אים דער מענטש פונעם פערד געגעבן פאר די כלי?**
 - גאלד און זילבער
 - ער האט אים געלערנט צו זיין א מבין דבר מתוך דבר
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ב. **וואס האט דער אמת'ער בן המלך פארשטאנען נאכדעם וואס ער איז געווארען א מבין דבר מתוך דבר?**
 - ער האט פארשטאנען אז ער וועט נישט קענען צוריק קערן פאר די מדינה די ערשטע נאמען "די נארישע לאנד און קלוגער מלכות"
 - ער האט פארשטאנען ווי אזוי ער וועט קענען צוריק קערן פאר די מדינה די נאמען
 - ער האט פארשטאנען אז ער וועט קענען צוריק קערן פאר די מדינה די נאמען - כאטש ער ווייסט נישט וויאזוי
- ג. **וואס האבן די שרים געזאגט פאר'ן בן המלך?**
 - אז עס איז נישט שווער צו צוריק קערן דעם נאמען ווייל די מדינה זענען נערנים
 - אז די מדינה זענען נישט קיין נערנים נאר אנטקעגן דער קלוגער קעניג וואס איז געשטארבן זענען מיר אלע געווען נערנים
 - אז דער קעניג איז נישט געווען אזוי קלוג נאר ער האט געהאט א עצה געבער
- ד. **פארוואס האבן זיי נישט אריינגעלאזט נאר ווער ס'וועט צוריק קערן די נאמען פון די מדינה?**
 - ווייל די שרים האבן געוואלט אז ס'זאל זיין א קלוגער קעניג פאר די מדינה
 - ווייל דער קעניג האט געלאזט צוואה אז ווער ס'וועט צוריק קערן די נאמען ער זאל ווערן קעניג
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ה. **וואס האט געוואקסן אין די גארטן פון דער פריערדיגע קעניג?**

טיפער געטראכט

וועלכע גוטע מידה קען מען זיך לערינען די וואך פון די מעשה?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

וויפל מאל האט דער עבד איינגערעט דעם אמת'ע' בן מלך - און צו דעם האט ער אים געפאלגט?
 3 מאל, די ערשטע צוויי מאל האט ער אים געפאלגט, אבער צום דריטן מאל האט ער אים נישט געפאלגט